

“ஒரு கலைஞன் தன் வேர்களை இழந்துவிடும்போது
அவன் தனது கலைப்படைப்பில்
நிறைய மதிப்பீடுகளை இழந்து விடுகிறான்.”

மாறிவரும் நவீன கலை

இந்திரன்

க

லை என்பது வற்றாத நதி. அது நில்லாது ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. அதனை, காவிரி என்றும், கொள்ளிடம் என்றும், அகண்ட காவிரி என்றும் ஒவ்வொரு இடத்திலும் ஒவ்வொரு பெயரிட்டழைக்கிறோம். ஆனால் நதி இவற்றைப் பற்றியெல்லாம் கவலைப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. அது சதா நகர்ந்து கொண்டேயிருக்கிறது.

இப்படித்தான் நவீன கலையும்: கியூபிசம், எக்ஸ்பிரஷனிசம், சர்ரியலிசம், பாய்ன்ட்டிசம் என்று நவீன கலையின் பல்வேறு போக்குகளைப் பல்வேறு பெயரிட்டழைக்கிறோம். மனிதனின் வாழ்க்கை சதா மாற்றத்தைச் சந்தித்து கொண்டிருக்கிற வரையிலும் கலையும் இப்படித்தான் மாறும் என்பது விதி.

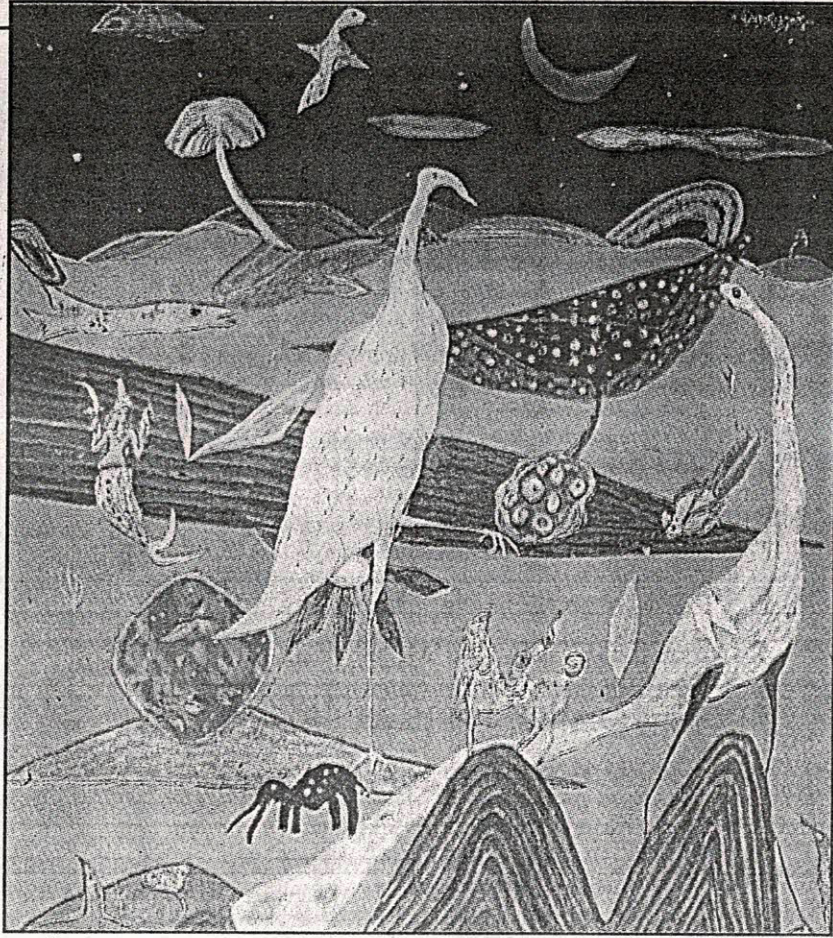
இந்தியாவைப் போன்ற மூன்

றாம் உலக நாடுகளிலும் கூட தொழில்நுட்பம் தனது தலையை நீட்டி விடுகிறது. மாடு கட்டி பிணையல் அடித்து நெல்மணிகளை நெற்பயிரிலிருந்து பிரித்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் கூட இன்று நெடுஞ்சாலைகளில் அறுவடை செய்தவற்றைப் பரப்பி மோட்டார் வாகனங்களின் ஓட்டத்தில் அதனைச் சாதித்துக் கொள்கிறார்கள். மாட்டு வண்டிகளின் சக்கரங்களுக்குள் தொழில் நுட்பத்தினால் கிடைத்த ‘பால் பேரிங்குகள்’ வந்து உட்கார்ந்து கொள்கின்றன. சக்கரத்தைச் சுழற்றி களிமண்ணைப் பிசைந்து வைத்து, விரல்களால் தொட்டுத் தடவி பாணைகள் செய்யும் குயவனின் கரங்களிலிருந்து, ஒன்றைப் படைப்பதால் ஏற்படும் உன்னத மகிழ்ச்சி பறிக்கப்பட்டு விடுகிறது. பிளாஸ்டிக் பாணைகள் கிராமத்து குடிசைகளுக்குள்ளும்

குடியேறி விடுகின்றன.

அறிவியல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி கலையின் புனிதத் தன்மையைச் சூறையாடி விடுகிறது. தமிழனின் வாழ்வில் கலைக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் புராண வழிபாட்டு ஆற்றலை அது உடைத்து நொறுக்குகிறது. மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோயிலின் கலைச் செல்வங்களைத் தாங்கிய மண்டபங்களும், சிற்பத் தூண்களும் இன்றைக்குக் கடைவீதிகளாக மாற்றப்பட்டு இருப்பதை நாம் காண்கிறோம்.

இது பற்றி அமுது புலம்புவதற்கு ஒன்றுமில்லை. பிரெஞ்சு கலை விமர்சகர் மிக்கேல் டப்ரென் இது பற்றி கூறுகிறார். “கலையின் புராண, வழிபாட்டு, கவிதை இயல்பு மறைந்துவிட்டது தேவைதான் என்று நினைக்கிறேன். இதனால் கலை, தனது நாகரிகத்திற்

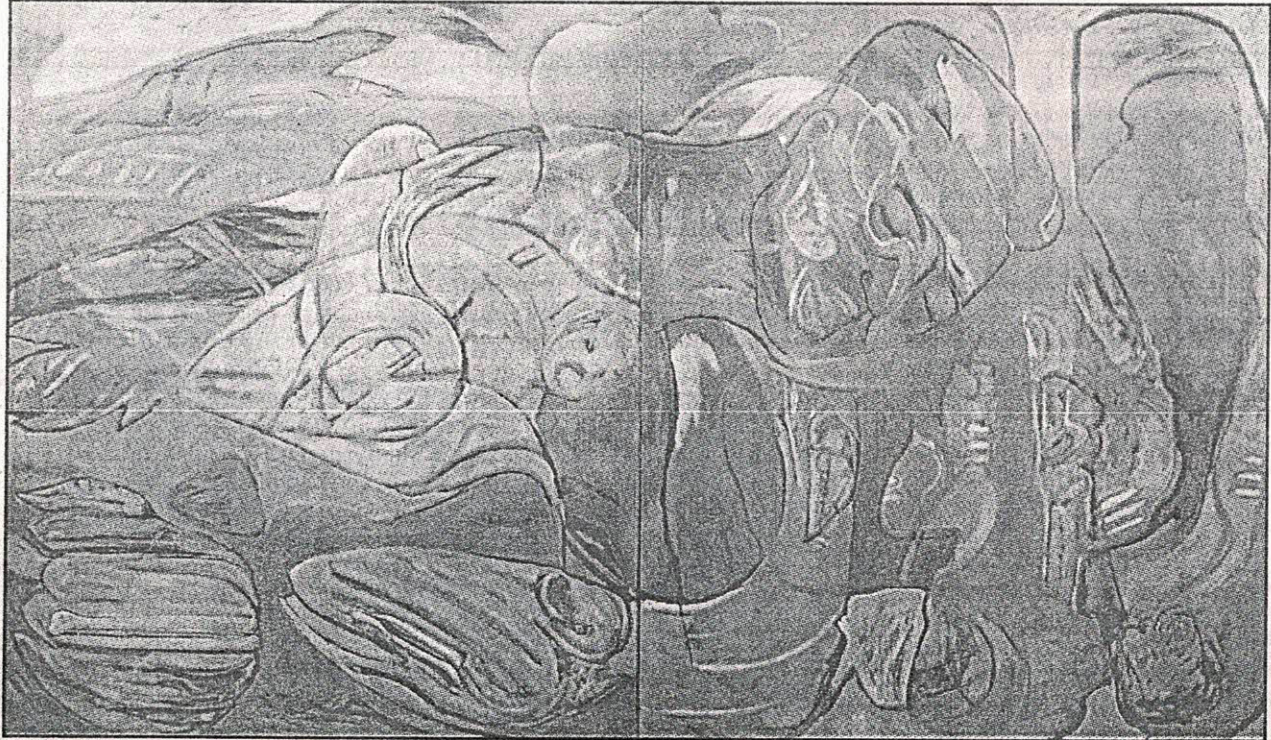
முரளிதரன்

சேற்ற ஒரு புதிய, தொழில்நுட்பப் பண்பைப் பெற முடிந்தது. எனவே நவீன கலை, மனிதனுக்கும் உலகிற்கும் உள்ள அடிப்படைத் தொடர்பைப் பேசும் ஆற்றல் பெற்றுவிட்டது.

எனவே நமது ஓவியர்களையும்,

சிற்பிகளையும் எடுத்துக் கொண்டாலும் அவர்கள் தற்காலத்து உளவியலைப் பேசுகிறார்கள். அறிவியலை எடுத்துரைக்கிறார்கள்; தத்துவத்தை கலைப் படைப்புகளாக வெளிப்படுத்துகிறார்கள். மொத்தத்தில் அவர்களது நவீன படைப்புகள் அவர்கள் வாழும் காலத்தைப் பேசுகின்றன.

வகதா தொழர்

தமிழ்நாடு உலக உருண்டையின் இருண்ட மூலையாக இப்போது இல்லை. தென்னிந்தியாவுக்கான லலித் கால அகாடமி, சென்னையில் தான் உள்ளது. 'பிரிட்டிஷ் கவுன்சில்', 'அல்லயன்ஸ் ஃபிரான்சே', 'மாக்ஸ்மூல்லர் பவன்', 'அமெரிக்கன் சென்ட்டர்' போன்ற வெளிநாட்டுத் தூதரகங்களின் பண்பாட்டுக் கிளைகள் இங்குள்ளன. இவை மேற்குலகின் பண்பாட்டு கலைத் துறைகளின் தற்கால போக்குகளை உடனுக்குடன் நமக்குத் தெரிவிக்கின்றன.

ஓவியர்கள் ஆதிமூலம், தட்சிணாமூர்த்தி, பாஸ்கரன், இளங்கோ போன்ற பலர் பிரிட்டிஷ் மான்யத்துடன் இங்கிலாந்து சென்று வந்தவர்கள். கிராஃபிக் கலையில் தேர்ந்த இராம. பழனியப்பன் அமெரிக்காவிலுள்ள டாமரின்ட் நிறுவனத்தின் பட்டறைகளில் பங்கெடுத்தவர். சோழ மண்டல ஓவியர் கிராமத்தைச் சேர்ந்த நந்தகோபால், கே.எம். கோபால், சேனாதிபதி, டக்ளஸ், ராகவன் போன்ற பல கலைஞர்கள் மேலை நாடுகளுக்குச் சென்று வந்தவர்கள். சென்னை ஓவியக் கல்லூரியில் முதல்வரான அல்போன்சோ பல ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஓவியக் கண்காட்சிகளை நடத்தியவர். முரளிதரன் ஸ்காட்லாண்டுக்கும், ஸ்டாக்ஹோம் கலைக் கல்லூரிக்கும் சென்று வந்தவர். எனவே உலகம் முழுவதும் உள்ள கலை, இலக்கிய, பண்பாட்டு போக்குகளின் நேரடி தாக்குதலுக்கு தமிழகம் மிக

சந்ரு

வும் உட்பட்டதாகவே உள்ளது.

இங்கு ஏராளமான கலைஞர்கள் கலை உலகில் சலியாது இயங்கி வருகிறார்கள். (தங்கள் படைப்புகளை விற்பனை செய்வது குறித்தும், விருதுகள் பெறுவது குறித்

தும் தங்களுக்குள்ளேயே வெட்டி குத்திக் கொள்வதை நான் இங்கு குறிப்பிடவில்லை) தங்களது கலைத்தேடலினால் நவீன வெளிப்பாட்டு முறைகளைக் கண்டெடுத்து இருக்கிறார்கள் என்பதையே குறிப்பிடுகிறேன்.

புதியதொரு படைப்பு சக்தி கொண்ட ஒரு தலைமுறை இன்று நமது கலையுலகில் இயங்கி வருகிறது. இந்த புதிய தலைமுறையின் மிக முக்கியமான ஓவியர் இராம.பழனியப்பன். 20-ம் நூற்றாண்டின் கலை சாதனம் என்று

கருதப்படுகிற 'கிராஃபிக் ஆர்ட்' எனப்படும் அச்சப் பதிவுக் கலையில் தனக்கென தனி முத்திரை பதித்தவர். இவரது பதிப்போவியக் கலை அறிவியலோடு அதிகம் தொடர்பு கொண்டது.

பெளதீக ரீதியான கவனிப்புகள் மட்டுமின்றி அதையும் கடந்த காலம், இடம் சார்ந்த உளவியல் புரிதல்களையும் தனது படைப்புக்குள் கொண்டுவர வேண்டும் எனும் இவரது அதிதீவிர அக்கறை குறிப்பிடத்தகுந்தது. 1980-களில் 'பறத்தல் வரிசை' எனும் படைப்புகளை இவர் செய்யத் தொடங்கிய போது, இந்த மொத்த பிரபஞ்சம் குறித்த பிரக்ஞையினால் அதிகம் பாதிக்கப்பட்டிருந்தார். காலம், வெளி ஆகியவை குறித்த ஆழமான சிந்தனைகள் இவரது படைப்புகளுக்கு உலக அளவில் இவருக்கென ஒரு இடம் பெற்றுக் கொடுத்தன. தொடக்க நாட்களில் இவரது படைப்புகளில் இருந்த ஆகாய விமானம் போன்றவற்றின் விசாரணைகள், அறிவியல், தொழில்நுட்ப சிந்தனைகளின் பாதிப்பினால் அம்புக் குறிகளாகவும், குறியீடுகளாகவும், எண்களாகவும் அருபநிலையை நோக்கி இவரைப் பயணப்பட வைக்கின்றன. இவரது படைப்புகளில் துணைகள், அரக்கு முத்திரைகள், நூலினால் தைக்கப்பட்ட பகுதிகள் என்று கல

வையான சாதனங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவரது தற்போதைய பழுப்புநிற (Brown) படைப்புகள் அபௌதீக மதிப்பீடுகளைப் பற்றிய ஜியோமிதி முறையிலான வெளிப்பாடுகளாகும்.

இவரைப் போலவே கலைபற்றிய ஆழமான கேள்விகளை சதா எழுப்பிக்கொண்டும், அதனை தனது படைப்புகளில் பரிசீலித்துக் கொண்டும் இருக்கும். மற்றொரு ஓவியர் சந்ரு. சென்னை ஓவியக் கல்லூரியில் ஆசிரியராகப் பணிபுரியும் இவர் வரைகலை ரீதியாக படம் பிடிக்கப்படும் உருவங்களின் புறத்தோற்றங்களைக் கடந்து, அவற்றின் சாரமாக எது இருக்கிறதோ அதனை நோக்கிய தேடலைக் கொண்டவர். சந்ரு என்று பரவலாக அறியப்பட்ட ஜி. சந்திரசேகரன் தமிழ் மண்ணின் ஓவிய / சிற்ப மரபுகளை உள்வாங்கி ஜீர்ணித்துக் கொண்டவர். இதனாலேயே இவரது படைப்புகள் ஆழமான வரைகலையும், பளிச்சிடும் வண்ணத்தேர்வும் கொண்டிருக்கின்றன. இவரது 'புலிவேஷம்' எனும் ஓவியம் மனித உடற்கூற்று இயலை சிலர் புரிந்து கொண்டசிறப்பை விளக்கக்கூடியது. புலிவேஷம் ஆடு பவனின் இயக்கத்தின் சாரத்தை அதிலே காணலாம். ஆனால் ஒரு கலை படைப்பின் உன்னதம் கலைஞனின் வடிவத் தொழில் நுட்பத்

தால் மட்டுமே நிர்ணயிக்கப்படுவதில்லை. அக்கலைப்படைப்பின் மூலம் வெளிப்படுத்தப்படுகிற கலைஞனின் அழகியல் லட்சியம் என்னவாக இருக்கிறதோ அதைப் பொறுத்தே அப்படைப்பு உயர்வடைகிறது. அத்தகைய சுய விமர்சன வினாக்களை ஏராளமாய்க் கொண்டிருக்கிற சந்ருவின் படைப்புகள் தற்காலத் தன்மை கொண்டவை.

நவீன கலை தன்னை ஓய்வு ஒழிச்சலின்றி விமர்சனம் செய்து கொண்டு நாள்தோறும் தன்னைப் புதுப்பித்துக் கொள்கிறது. இதனால் இந்த மண்ணின் பண்பாட்டுக் கூறுகளாக இருப்பவற்றைப் பரிசீலித்து அவற்றை தற்காலத் தன்மை உள்ளவையாகவும் மாற்றிக் கொள்கிறது. "ஒரு கலைஞன் தனது வேர்களை இழந்து விடுகிற போது அவன் தனது கலைப்படைப்பில் நிறைய மதிப்பீடுகளை இழந்து விடுகிறான்" என்று குறிப்பிடுகிறார் ஓவியர் முரளிதரன்.

முரளிதரனின் ஓவியங்கள் தனக்கெனத் தனியான ஒரு அபூர்வ பாணியைக் கொண்டவை. ஒரு குழந்தையின் களங்கமற்ற எளிமை நிறைந்த மழலை போன்ற ஓவிய மொழியில் இவர் இந்த மண்ணின் தொன்மத்தை மறு உயிர்ப்படைய வைக்கிறார். 29 வயது நிரம்பிய இந்த ஓவியர் தனது படைப்புகளில் தமிழில்தான் கையெழுத்திடுகிறார். கிழைஉலகம், மேலைஉலகின் கலைப் போக்குகளினால் பாதிக்கப்பட்டது போலவே, மேலை உலகமும் கிழை உலகின் போக்குகளினால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. ஸ்டீபன்சன் (Stephencox) எனும் பிரிட்டிஷ் ஓவியர் மாமல்லபுரத்து சிற்ப வெளிப்பாடுகளால் ஈர்க்கப்பட்டு தமிழகத்திற்கே வந்து தங்கி படைப்புக் கலையில் ஈடுபடுகிறார். இதனால் புதிய சர்வதேச கலை மொழி ஒன்று உருவாக்கப்படும் சகலவிதமான வாய்ப்புகளும் இன்றுள்ளன. இத்தகைய காலகட்டத்தில் முரளிதரன் போன்றவர்களின் நவீன ஓவிய பரிசோதனைகள் மிக முக்கியமானவையாகும்.

குறிப்பாக இந்தியாவைப் போன்ற ஒரு வெப்ப நாட்டில் வாழ்பவர்களின் ஓவியங்கள் அந்த மண்ணில் காணப்படும் வண்ணக் கலவையான தாவரங்களைப் போன்ற பளிச்சிடும் வண்ணங்களைப் பயன்படுத்துவது இயல்பாக நிகழ்வதாகும். அண்மையில் தேசிய விருது பெற்ற ஓவியரான விஸ்வத்தின் படைப்புகள் நீலம், பச்சை, சிவப்பு, மஞ்சள் என்று பார்வையாளர்களைக் கவர்ந்து இழுப்பவை. இளமையில் கிராமத்து இயற்

கையை உட்கொண்டு வளர்ந்த இவரது இன்றைய தைவ வண்ண ஓவியங்களிலும் இயற்கையே அருப வடிவம் கொண்டு விளங்குகிறது. மொத்த பிரபஞ்சத்தில் மனிதனின் இடம் என்ன என்பது குறித்தும், மனிதனின் இருத்தல் குறித்தும் கேள்விகள் பலவற்றை எழுப்பும் இவரது படைப்புகளில் மனிதன் என்பவன் ஆதிகால குகை ஓவியங்களில் விவரிக்கப்பட்டது போன்றே விவரிக்கப்படுகிறான். திருச்சியில் 'புலம் பெயர்ந்தோர் மாநாடு' ஒன்று நடந்தபோது, அதில் பங்குகொண்ட விஸ்வம் பார்வையாளர்களின் முன்னிலையில் இருபதி நிமிடங்களில் ஒரு ஓவியத்தைத் தீட்டிக் காட்டினார். பலவித அரசியல் காரணங்களால் உயிர்ப்பிச்சைத் தேடி பல்வேறு நாடுகளில் தஞ்சம் புகும் தமிழர்களின் நிலையைப் பற்றிய மாநாட்டு நிகழ்வுகளினால் உணர்வெழுச்சியடைந்திருந்த விஸ்வம், உடனே அந்த ஓவியத்தைத் தீட்டிக் காட்டியபோது, பார்வையாளனுக்கும், ஓவியனுக்கும் இடையிலான ஒரு கூட்டுப் படைப்புணர்வு அங்கே பரவியிருந்ததை நான் கண்டேன்.

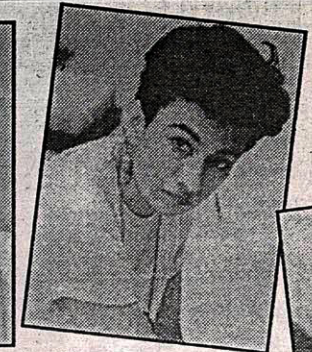
இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் தீட்டப்படும் ஓவியம் நுண்கலை சார்ந்ததா அல்லது வெறும் தொழில் திறமை சார்ந்ததா என்கிற கேள்வியைச் சிலர் எழுப்ப நேரலாம். தமிழகத்தில் வாழ்ந்துகொண்டு தனது அபூர்வமான நவீன சிற்பங்களைச் செய்துவரும் வல்சன் கொலேரி கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகிறார்:

"நான் ஓவியக் கல்லூரியில் முதன்முதலில் புகுந்தபோது, கலை/தொழில் திறமை (Art / Craft) ஆகிய இரண்டிற்குமிடையே தற்கால கலை என்பதின் பெயரால் தீர்க்கமான கோடு கிழிக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்தேன். இது நமது பழமையான மரபுகளைக் கட்டிக் காப்பதற்குத் தடையாக உள்ளதென்றும், அம் மரபுகளை இன்றைய சிற்பக் கலையில் பயன்படுத்த வேண்டிய அவசியத்தை மறுக்கிறதென்றும் உணர்கிறேன்."

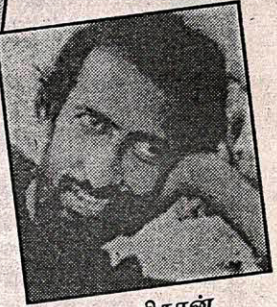
தன்னம்பிக்கை மிக்க இந்த வார்த்தைகளை வல்சன் கொலேரியின் நவீன சிற்பங்களைப் பார்க்கிறவர்கள் மேலும் நன்றாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும். இவரது படைப்புகளில் ஒன்றான 'வெண்கலகாலம்' எனும் இவரது சிற்பத்தில் உருண்டுகிடக்கும் சிதிலமடைந்த ஒரு பழைய கல்லூரல், இந்த ஊரிலிருந்து மரபு ரீதியான வடிவமைப்பு கொண்ட ஒரு உலோகத் தூண், இதன் நுனியில் சில அருப வடிவங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தச் சிற்பம், தனது எடை, பரு

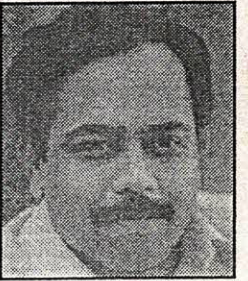
வல்சன் கொலேரி

வசுதா தொழார்

முரளிதரன்

சீனிவாசன்

புதியதொரு படைப்பு

சக்திகொண்ட ஒரு

தலைமுறை இன்று

நமது கலையுலகில்

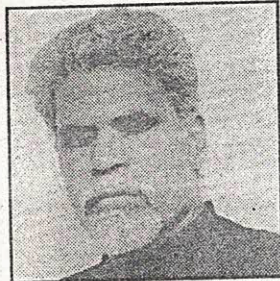
இயங்கி வருகிறது

மன், வெப்பம், குளிர், ஆகியவை குறித்த அக்கறையுள்ள மனிதன், தன்னைச் சூழ்ந்துள்ள குழலுடன் சமநிலையில் நிற்கப் போராடுவதை வெளிப்படுத்துவதாக இவர் படைத்திருக்கிறார்.

ஒரு படைப்பு ஒரு குறிப்பிட்ட கருத்தைத்தான் சொல்ல வேண்டும் என்று நவீன ஓவியன் கருதுவதில்லை. அது பார்வையாளர்களின் அனுபவம், பின்புலத்திற்கேற்ப பல புதிய அனுபவங்களைத் தரவேண்டும் என்றே அவன் விரும்புகிறான். பல நேரங்களில் தனது படைப்பின் பன்முக அர்த்த தளத்தை விரிவு செய்வதற்காகவே அவன் அருப வெளிப்பாட்டை நாடுகிறான். இத்தகைய அருப வெளிப்பாட்டை மிகச் சிறப்பாகச் செய்யும் இளம் ஓவியர் சீனிவாசன். ஓவியத்திற்குள்ளிருக்கும் கோடுகளின் ஒட்டம், அவற்றின் அடர்த்தி, வண்ணம், போக்கு ஆகியவற்றைக் கொண்டே சீனிவாசன் தனது வெளிப்பாட்டை மேற்கொள்கிறார். இந்த ஓவியங்களைச் செய்ய இவர் சம்பிரதாயமான தூரிகை, ஓவியம் தீட்டும் கத்தி ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்துவதில்லை. மாறாக தலைவாரிக்கொள்வதற்காகப் பயன்படுத்தும் சீப்பு இவரது கையில் கலைசாதனமாகிறது. கித்தானின் வண்ணப் பரப்பில் சதுரம், வட்டம், முக்கோணம் போன்ற

ஜியோமிதி வடிவங்களை சீராக ஒடும் கோடுகளோடு படைக்கிறார். இவரது ஆரம்பகால ஓவியங்கள் கடல், வெள்ளம் வசந்தகாலம் என்ற பொருள்களில் இருந்தன. ஆனால் நாளடைவில் அருபமொழியே மிகவும் சுதந்திரமானதாக இவர் உணரத் தொடங்கிவிட்டார். இவரது படைப்புகள் போலந்து, பிரேசில், ஸ்பெயின், ஜப்பான் ஆகிய நாடுகளின் மியூசியங்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

சென்னை ஓவியக் கல்லூரியிலும், இங்கிலாந்திலும் கலைபயிற்ற முக்கியமான பெண் ஓவியர் வசுதா தொழார் இவரது தைவ வண்ண ஓவியங்களில் அருபமும், உருவமும் கலந்து கனவுகளுக்குள் இருக்கும் அபத்தமான ஒரு தர்க்க நியாயத்துடன் காட்சி தருகின்றன. தூரிகையைக் கையிலெடுத்து தனது மனோவாயத்திற்கேற்ப நனவோடை உத்தியாகத் தனது ஓவியங்களை இவர் படைக்கிறார். பாதி மறந்தும், பாதி நினைவிலுமாக நிற்கும் கனவில் அர்த்தங்களைத் தேடுவது போன்று இவரது படைப்புகளைப் பார்க்கும் பார்வையாளனைச் செயல்பட வைக்கிறார். இவரது ஓவியங்களில் மார்சுபி மாதத்துப் பனிகலந்து புரள்வது போல கவிதைத்தனமான ஒரு வெளிப்பாடு கலந்து புரள்கிறது. படிமங்களாகவும், குறியீடுகளாக

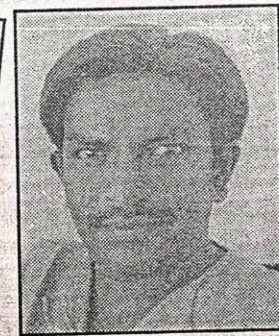
விஸ்வம்

பழனியப்பன்

ரஃபீக் அகமது

சந்ரு

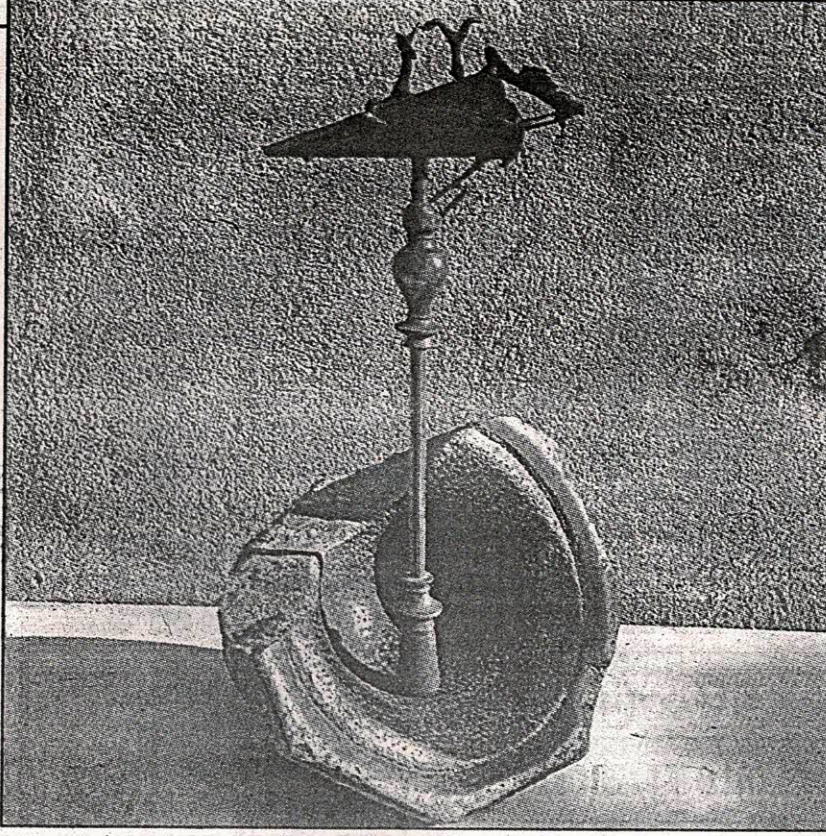
தமிழ்நாடு உலக

உருண்டையின்

இருண்ட

முலையாக

இப்போது இல்லை

வல்சன் கொலேரி

வும் இவரது நவீன வெளிப்பாடு சிறக்கிறது.

நவீன வெளிப்பாடு என்பது பாணிகளின் கண்டுபிடிப்பு மட்டுமல்ல. அது புதிய கலை சாதனங்களின் கண்டுபிடிப்பும் ஆகும். இன்றைய தொழில்நுட்ப சமுதாயம் பல புதிய வெளிப்பாட்டுச் சாதனங்களையும் பயன்படுத்துமாறு தற்கால கலைஞர்களை வற்புறுத்துகிறது. இதன் ஒரு வெளிப்பாடாக மதுரையில் வாழும் ஒவியரான ரஃபீக் அகமது தனது படைப்புகளை

ரஃபீக் அகமது

'கொலாஜ்' முறையில் படைத்து வருகிறார். தோல் துண்டுகள், ஓலைச் சுவடிகள், கோணித்துண்டு, கடிகாரத்தின் பழுதடைந்த பாகங்கள் போன்ற பலவற்றையும் தனது கலை வெளிப்பாட்டுக்கான சாதனமாக்கிக் கொள்கிறார். இவரது படைப்புகளில் அத்தமான அதிர்ச்சியூட்டும் காட்சி அனுபவம் நிறைந்துள்ளது. சுயமாக ஒவியம் கற்றவரான ரஃபீக் அகமதுவின் படைப்பில் காணப்படும் உருவங்கள் ஒன்றிற்கொன்று தொடர்பற்றவை. ஆனால் அவற்றிற்குள் ஒரு ஒருமையைக் கொண்டு வருவதிலேயே இவரது கலையின் வெற்றி அடங்கி இருக்கிறது.

இவ்வாறு தற்காலிகமான கலை சாதனங்களைப் பயன்படுத்துவது என்பது, நவீன கலையின் ஒரு புதிய புகழலின் அடையாளம் ஆகும். இன்றைய கலையினுள் ஒரு நிரந்தரமற்ற நிலை இருப்பதை இது காட்டுகிறது. இது குறித்து மார்ஷல் டுஷாம்ப் எனும் மேலைக் கலைஞர் சொன்னார்: "இது ஒரு ஒவியனின் தற்கொலைக்குச் சமமானதாகும்". இதே மார்ஷல் டுஷாம்ப் வேறோர் இடத்தில் தனது பிரபலமான 'படியிறங்கும் நிர்வாண நங்கை' எனும் ஒவியம் 20 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பார்வையாளர்களை அழகியல் பரவசத்தில் ஆழ்த்தும் தன்மையை இழந்துவிட்டது' என்று குறிப்பிடுகிறார். "நிர்வாண நங்கை" இறந்து விட்டாள்" என்று அவர் தனது ஒவியம் பற்றி அறிவித்தார்.

இது தற்கால உளவியலின் ஒரு வெளிப்பாடு ஆகும். தற்கால உலகில் ஒவியம் என்பதின் இடம் மியூசியங்களிலும், கலை அரங்குகளிலும் உள்ள இருண்ட முலைகள் அல்ல. கலை புத்தகங்கள், ஒவியக் கண்காட்சிகளுக்கான கையேடுகள், தொலைக்காட்சி, சினிமா ஆகியவையே ஒவியம் / சிற்பத்திற்கான சிறந்த இடம் என்று ஆகிவிட்டது.

ஒரு கலைப் படைப்பு அது படைக்கப்பட்ட சாதனத்தின் பௌதிகத் தன்மையினால் சில ஆண்டுகளின் அதன் புத்துணர்ச்சியை இழந்துவிடலாம். அதே படைப்பு ஒரு ஒவிய புத்தகத்தின் பக்கங்களை அடைகிறபோது அதனுடைய பௌதிகமான பரிமாணங்கள் பலவற்றை அது இழந்து விடுகிறது. ஆனால் அந்த படைப்பு கலை வரலாற்றின் ஒரு பகுதியாகிவிடுகிறது. நவீன சிந்தனையின் ஒரு போக்காகவே மாறிவிடுகிறது.

இன்றைய கலையின் பரிசோதனைகளாக இருக்கிற புதிய தலைமுறையின் படைப்புகள் தமிழகத்துக் கலைவரலாற்றின் பக்கங்களை அலங்கரிக்கப் போகின்றன.

அப்படி ஒரு இடத்தைப் பிடிக்க வேண்டுமெனில் நமது கலைஞர்கள் தொழில் தேர்ச்சி சம்பந்தப்பட்ட வெறும் பாணிகளை கண்டு பிடித்தால் மட்டும் போதாது. படைப்புகள் தற்காலத்தின் சிந்தனைகளாக இருக்க வேண்டும். அப்படைப்புகள் கலைக் கோட்பாடுகள் உருவாவதற்கான அடிப்படையான கேள்விகளை எழுப்பும் வேட்கை கொண்டவையாக இருத்தல் வேண்டும். தமிழகத்தின் புதிய தலைமுறை கலைஞர்கள் நவீன கலையின் புதிய எல்லைகளைக் கண்டுபிடிப்பார்கள் என்கிற நம்பிக்கை துளிக்கிறது.